

International Science Group

ISG-KONF.COM

IV

INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"SCIENCE, THEORY AND PRACTICE"

Tokyo, Japan
October 12-15, 2021

ISBN 978-1-63972-064-4

DOI 10.46299/ISG.2021.II.IV

SCIENCE, THEORY AND PRACTICE

Abstracts of IV International Scientific and Practical Conference

Tokyo, Japan
October 12 – 15, 2021

SCIENCE, THEORY AND PRACTICE

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data

UDC 01.1

The IV International Science Conference «Science, theory and practice»,
October 12 – 15, 2021, Tokyo, Japan. 477 p.

ISBN - 978-1-63972-064-4

DOI - 10.46299/ISG.2021.II.IV

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liubchych Anna</u>	Scientific and Research Institute of Providing Legal Framework for the Innovative Development National Academy of Law Sciences of Ukraine, Kharkiv, Ukraine, Scientific secretary of Institute
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Oleksandra Kovalevska</u>	Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs Dnipro, Ukraine
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Slabkyi Hennadii</u>	Doctor of Medical Sciences, Head of the Department of Health Sciences, Uzhhorod National University
<u>Marchenko Dmytro</u>	Ph.D. in Machine Friction and Wear (Tribology), Associate Professor of Department of Tractors and Agricultural Machines, Maintenance and Servicing, Lecturer, Deputy dean on academic affairs of Engineering and Energy Faculty of Mykolayiv National Agrarian University (MNAU), Mykolayiv, Ukraine
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D. (Economics), specialty: 08.00.04 "Economics and management of enterprises (by type of economic activity)"
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"

27.	Камінська О., Федорченко О. СТАНОВЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ВИМОГ ДО ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ	127
28.	Новікова М. КОРИСНІ КОПАЛИНИ ЯК ОБ'ЄКТ ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ: КОЛІЗІЇ ДЕФІНІЦІЙ	130
29.	Стрельченко О.Г., Бухтіярова І.Г. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ БУЛІНГУ (ЦЬКУВАННЯ) В УКРАЇНІ	133
30.	Якимчук М.Ю. ГЕНЕЗА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА	137
MANAGEMENT, MARKETING		
31.	Voronina A., Marchenko O., Sientiurina D. IMPROVEMENT OF PERSONNEL ASSESSMENT AND SELECTION SYSTEM AND ITS COMPETITIVENESS	139
32.	Алексеев Г.В., Тердунова М.А., Холявин И.И. ОЦЕНКА КОНКУРЕНТОСПОСОБНОСТИ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРЕДПРИЯТИЯ	146
33.	Волківська А.М., Ніколайчук С.В. ТЕОРЕТИЧНЕ ОСМИСЛЕННЯ ПОНЯТТЯ «ЗАЙНЯТІСТЬ»	154
34.	Волківська А.М., Руденко М.С. НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СОЦІАЛЬНО- ТРУДОВИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ	161
35.	Кисличенко Л.А., Кравченко А.В. УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ ТУРИСТИЧНОГО ПІДПРИЄМСТВА: ВІТЧИЗНЯНИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД	168
36.	Коробович Л.П. МОНІТОРИНГ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ВИПУСКНИКІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В СИСТЕМІ ВЗАЄМОДІЇ З РОБОТОДАВЦЯМИ	171

СТАНОВЛЕННЯ КВАЛІФІКАЦІЙНИХ ВИМОГ ДО ВИКЛАДАЧА ВИЩОЇ ШКОЛИ

Камінська Олена,

к.і.н., доцент, професор кафедри загальноправових та соціально-гуманітарних
дисциплін
Херсонського факультету ОДУВС

Федорченко Олег,

к.і.н., завідувач кафедри
загальноправових та соціально-гуманітарних дисциплін
Херсонського факультету ОДУВС

Нещодавно Ліцензійні умови надання освітніх послуг черговий раз було змінено. У тому числі і щодо науково-педагогічних працівників. Зазначимо, що з моменту прийняття у 2015 році цей документ зазнав уже чотири редакції. З одного боку, це природньо, адже реформування системи освіти вимагає пошуків найкращої моделі. З іншого, це значне, і як виявляється нікому не потрібне, навантаження на викладачів і заклади вищої освіти.

Зважаючи на викладене, метою статті є дослідження кваліфікаційних вимог до викладачів вищого закладу освіти.

Одразу зазначимо, що освітній і науковий світ стурбований ідеями запропонованих змін, оскільки нові вимоги до викладачів університету: збільшення частки досліджень, зміни структури та змісту курсів, навантаження та методи навчання, які потрібні студентам сьогодні – це значна напруга і велика відповідальність [1, с.108].

Отож, перейдемо до розгляду кваліфікаційних вимог сучасного викладача вищої школи.

Відповідно до п.6 Ліцензійних умов надання освітніх послуг від 30 грудня 2015 року науково-педагогічні (наукові) працівники можуть читати лекції, проводити практичні, семінарські та лабораторні заняття, здійснювати наукове керівництво курсовими, дипломними роботами (проектами), дисертаційними дослідженнями, якщо їх рівень наукової та професійної активності засвідчується виконанням мінімум трьох умов за останні п'ять років [2].

Для початку зазначимо, що визначено майже усі можливі види навчальної роботи, за винятком практичної підготовки. Тут виникає питання, на викладачів, які здійснюють керівництво практикою дана вимога не поширюється? Скоріше за все, законодавець не врахував цей момент.

Підтвердженням є формулювання цього положення у наступній редакції від 23 травня 2018 року. Так, тут вже відсутній перелік видів навчальної діяльності і використане узагальнююче поняття «здійснення освітнього процесу». Тобто тепер стало зрозумілим, що викладач, незалежно від розподілу навантаження і видів занять повинен мати відповідну кількість пунктів активності. У даному випадку їх кількість збільшується до чотирьох. Дещо покращує ситуацію

відсутність терміну, впродовж якого ці вимоги повинні були бути виконаними викладачем (пункт 28 Ліцензійних умов) [3].

Новелою другої редакції стала вимога щодо наявності стажу науково-педагогічної діяльності понад два роки. І знову маємо парадоксальну ситуацію. Випускники магістратури не можуть бути прийняті на роботу, оскільки не мають необхідного стажу, який, до речі, ще і не зовсім зрозуміло де набути. Адже стаж повинен бути саме науково-педагогічним і пабути його можуть «особи, які за основним місцем роботи у закладах вищої освіти провадять навчальну, методичну, наукову (науково-технічну, мистецьку) та організаційну діяльність» (ч.1 ст. 53 ЗУ «Про вищу освіту» [4]). Отже, поповнення кадрового складу молодими спеціалістами стає нереальним. Більше того, викладачі, які відпрацювали рік у вищій школі підлягали звільненню, оскільки не відповідали умові щодо дворічного стажу.

Ситуація змінилася тільки у четвертій редакції. Вимоги щодо науково-педагогічного стажу вже немає. Законодавцю знадобилося цілих три роки, щоб виправити ситуацію з молодими спеціалістами.

Зате, на виконання чотирьох пунктів активності знову встановлено термін в «останні п'ять років» [5].

Слід зауважити, що «пунктам активності» надається велике значення. І дійсно, вони є показником активної діяльності викладача, його обізнаності з новими досягненнями в науці та освіті, широким спектром інтересів не тільки у межах свого навчального закладу, але і в інших країнах і навіть сферах життєдіяльності суспільства. У такому ракурсі вимога щодо наявності «чотирьох пунктів» упродовж останніх років є цілком закономірною і обґрунтованою.

Але не все так однозначно. По-перше, змінюється термін, за який викладачеві слід мати ці пункти. Так, в одній редакції він визначений у п'ять років, а в іншій узагалі відсутній. Тим самим, науково-педагогічні працівники мають повне право враховувати той чи інший вид діяльності за весь період роботи. Так, у середньому викладачі мають по 7-8 пунктів активності, частина з яких мала місце досить давно. Але резерв до відмітки необхідних «чотирьох пунктів» є і можна дуже не напружуватись для набуття нових «свіжих» досягнень.

Гірша ситуація складається з постійною зміною змістовного наповнення можливих пунктів. Не зупиняючись на їх детальному аналізі, відзначимо, що нові види діяльності з'являються, деякі зникають. Знову таки, процес є закономірним, адже продовжується реформування освіти і до викладачів висувуються нові вимоги. З іншого боку, викладачі тільки-но виконали якийсь пункт, освоїли новий вид діяльності, написали посібник чи-то «статтю у Скопус», а у новій редакції цього пункту вже немає. І знову викладач змушений відшукувати можливість здобуття «чотирьох пунктів». Якщо згадати, що їх наявність є вимогою до викладацької діяльності, а отже, під загрозою опиняється навантаження і, взагалі, робота науково-педагогічного працівника. У результаті маємо надмірну психічну напруженість викладача, який знаходиться у стані постійної тривоги, втрачає віру у завтрашній день, оптимізм і з таким багажем йде до студентської аудиторії. Що, у свою чергу, впливає на атмосферу навчання і його якість.

Підсумовуючи викладене, можемо зробити висновок про необхідність реформування освіти. Адже суспільство постійно розвивається, висуває нові виклики, які повинна враховувати вища школа. Звідси логічними є і зміни у вимогах до викладача. Вони сприяють активізації діяльності науково-педагогічних працівників, оволодіння новими знаннями, формами роботи тощо. Однак, постійні «хитання» з одного боку в інший, часта зміна змістовного наповнення, мають негативні наслідки, оскільки справляють деструктивний вплив на особистість педагога і дестабілізують його життя. Це у свою чергу впливає на погіршення морального мікроклімату серед студентського контингенту під час навчання.

Список літератури:

1. М'ясоїд Г.І. Сучасні вимоги до викладача вищої школи: огляд тенденцій світової педагогічної практики Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології, 2015, № 3 (47). Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля. С. 107-113
2. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності закладів освіти. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1187
3. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності закладів освіти. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1187 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 23.05.2018 р. № 347)
4. Про вищу освіту: Закон України (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 37-38, ст.2004. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18#n859>
5. Ліцензійні умови провадження освітньої діяльності закладів освіти. Затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1187 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 24 березня 2021 р. № 365)